

Mehmet Aydın

- şiirler -

Yayın Tarihi:

30.5.2010

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mehmet Aydın (Mehmet Aydın)

MEHMET AYDIN'IN YASAMÖYKÜSÜ

1923 yılında Afyonkarahisar'ın Bayat Bucağı'nda doğdu. İlkokulu Bayat'ta, ortaokul ve liseyi Afyon'da okudu. 1948 İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü bitirdi. Askerliğini Mot. Topçu Asteğmeni ve adli subay olarak yaptı. Pazarören, Cılavuz, Pulur Köy Enstitüleri ve Çanakkale Öğretmen Okuluyla; Bursa, Konya-Selçuk ve Ankara Gazi Eğitim Enstitüleri'nde öğretmen ve yönetici olarak çalıştı. Bursa Eğitim Enstitüsü'nde bulunduğu sırada görgü ve bilgisini artırmak amacıyla bir yıl Paris 'te kalıp, üç yıl da Türk Dili okutmanı olarak Belgrad Üniversitesi 'nde görev yaptı. Eğitim enstitüleri yönetmeliği ile öğretim izlenceleri ve Temel Eğitim Yasası taslağının düzenleme kurullarında delege olarak bulundu. MEB'in görevlendirilmesi ile ortaöğretim Türkçe ve Edebiyat Öğretmenlerini Yetiştirme Kursları'nda öğretim görevlisi olarak çalıştı. Bir süre, eski Türk Dil Kurumu'nda Terim Kolu uzmanlığı yaptı. Türkçenin yazım ilkelerini saptama kurulunda üyelikte bulundu. 1980 yılında kendi isteği ile öğretmenlikten emekliye ayrıldı. Bu çalışmalar süresinde Dil Derneği ve Ankara Edebiyatçılar Derneği'nin kurucuları arasında yer aldı. 1962'de Türkiye Öğretmenleri Milli Federasyonu Yönetim Kurulu'na seçildi. Türkiye Yazarlar Sendikası, Dil Derneği, Edebiyatçılar Derneği, Sanat Kurumu, Dışişleri Türk Derneği, Türkiye Gaziler Vakfı, Sivil Emekliler Derneği, Kültür Bakanlığı Yayınlar Dairesi ve HAGEM üyelikleri görevlerini üstlendi. Öğretim görevlisi olarak uzun yıllar çalıştığı Bilkent Üniversitesi'nden sağlık nedeniyle 2008 yılında emekli oldu. Evli ve üç çocuk babasıdır.

Eserleri:

Şiirler:

Özgürlüğe Açılan Eller (1971-1994) : Halkın Soluğu (1978) : Işığın Kavgası (1979) : Yeryüzü Sancısı (1985) : Şiirsiz Kalmasın (1985) : Yürekten Yanan Dünya (1988) : Mavi Ter (1992) : Işıltılar (1995) : Derin Bir Aynadan (1999) : Bozkırı Aydınlatan Mavi (2004) : Şiir Ülkesinde Yalnız Dolaşmak (2006) : Şiirde Yaşamak (2007) : Aydınlığa Tutunmak (2008) : Güneşi Paylaşmak (Toplu Şiirler-2009) .

İnceleme ve Araştırma Kitapları:

Bayat-Bayat Boyu ve Oğuzların Tarihi (1984) : Hasan Hüseyin Korkmazgil (Yaşamı, Sanatı, 1987 -2002) : Şairlerden İzler (1992) : Ne Yazıyor Bu Kadınlar (1995) : Türlü Yönleriyle Tekerlemeler (1998) : Edebiyatın Kiyılarında (1998) : Oğuz ve Türkmen Kültür Şöleni (2000) : Ankara'da

Resim Sergilerinden Notlar (2001) : Ömrün Derin Sularında (2002) : 17. Yüzyıl Divan Şairlerinden Vecdi Divanı (2003) : Bayat ve Afyonkarahisar Çevresi Söylenceleri (2005) : Çağdaş Yazınımızın Ustaları (2006) .

Dile İlişkin Kitap ve Sözlükler:

İlkokullar İçin Türkçe Geliştirilmiş Sözlük (1990) : Yazım Kılavuzu (1990) : Açıklamalı Deyimler Sözlüğü (1990) : Türk ve Dünya Edebiyatından Şairler ve Yazarlar Sözlüğü (1992) : Geliştirilmiş ve Açıklamalı Atasözleri (1992) Effı Briest (Theodar Fontane, çev. Nijad Akipek, yalınlaştırma, 1999) : Düşünceler ve Sohbetler (Epiktetos, çev. Burhan Toprak, yalınlaştırma, 1999) : Edebiyatımızda Kadın Şair ve Yazarlar Sözlüğü (2001) : Yeni Derleme ve Tarama Sözlüğü (2003) : Dil, Eğitim ve Şiir Durakları (2007) .

Ders Kitapları:

Eğitim Enstitüleri Rehberi (1962) : Batı Edebiyatı, C.I-II (1975-1977) .

Hakkında Yazılan Kitap:

Bir Mavi Aydınlık Mehmet AYDIN (Mustafa Emre, 2007) .

Ortak Kitaplar:

Türkçe Edebiyat (1989) : Yunus Emre-Nasrettin Hoca ve Hacı Bektaş Veli Düşüncesinde Hoşgörü (1995) : Sözden Yazıya (1996) : Şiir Akşamları (1996-97) : Hasan-Ali Yücel (1997) : Ankara Dostları (1998) : Cumhuriyet Dönemi Türk Edebiyatı (1998) : Beşinci Bursa Edebiyat Günleri (2000) : Umudun Kanayan Yüreği (2003) : Atatürk'le Aklın Aydınlığına (2003) .

Aldığı Ödüller:

Özgürlüğe Açılan Eller (1970 TRT Büyük Ödülü) : Oluşum Dergisi Eleştiri Birincilik Ödülü (1980) : Abdi İpekçi Deneme Yarışması Mansiyonu (1989) : Güneş Dergisi Şiir Mansiyonu (1991) : Nasrettin Hoca Fıkra Derleme Mansiyonu (1997) : Ankara Valiliği Türk Eğitimine Hizmet Ödülü (1998) : Türk Folkloruna Hizmet Ödülü (1998) : TYS-Ank',T. ve Ed. Derneği; Emeğe Saygı Ödülü (2001) .

Akan Günlere Bakış

Nerede ve nasıl bitecek bu kargaşa
Derin duyguların kucağında
Çırpınır ölü sessizliğin gizli çığlığı
Kimler önleyecek zamanın tökezlemesini
Korku sarmalında insanlar
Göçebe umutların arkasından koşuyor
Yerde kalmış adsız yetenekler
Arınmaya çalışıyor işsizlerle sayrılar
Geceler yutarken uykusuzlukları
Bir bekleyiş içinde gibidir herkes
Bıçak sırtında sanki
Gündelik ve sıradan yaşantılar
Sağırlaşıp da donmuş eski ilişkiler
Bağırlara çöken sorunlardan
Yiyip bitirecek bu gidiş
Üst üste birikip gelen
Çok yönlü
Karanlık kaygılardan

Mehmet Aydın

Alt Katman Çocukları

Çavdar ve sünter tarlalarında büyüdük biz
Acı yokluklardan
Kanlı kavgalar içinden geçip geldik
Dayandık yaşamın güçlüklerine
Ağa baskılarıyla
Devletli baskılarını alt ettik
Devirdik marabalık ve yarıcılıkları
Kutsaldı emeğimiz
Ancak okullar
Ve kitaplarla güldü yüzümüz
Geleceğin doruklarına tırmandık
Büyüyor her yerde
Örgütlü gücümüz
Bundan böyle bilinsin
Hemen her katmanda
En güçlü etkiyle geçecektir
Bizim sözümüz

Mehmet Aydın

Anadoluyum Ben

Tarihlerle yoğrulmuş Anadoluyum ben
Türküler halaylar uç verir her yöremden
Nice uygarlıklar gelip geçti üstümden
Kem gözlüye geçit vermez dağlarım
Katkısız barışa açık oldu her zaman bağrım
Dayananam türlü türlü ayrılıklara
Yüreğime ateş düşer için için ağlarım
Kurur ırmaklarım ırlanmaz olur kavaklarım
Ağda kalkışır koyaklarla dere boylarındaki
Nazlı nazlı efildeyen salkım söğütlerim

Paylaşılır yarım bırakılan ekmek
Yolculara eşe dosta her evde
Kır donlu atlar dolaşır yaylalarımda
Yer etmedi ucuz kimlikler hiçbir köşemde
Kırılmasın umudun gür dalları körlükle
Ele güne yad yabana uyulup
Dönülmez kırık fayların
Deşilmesin yoğun acıları
"Vurana elsizlik, sövene dilsizlik gerek" tez elden
Geçmişle geleceğiyle halkını kardeşçe besleyen
Cenneti bozkırıyla bölünmez
Kahır yüklü Anadoluyum ben

Mehmet Aydın

Anamdı O Anam

Onurla erdemin anıtydı
Yokluklara dayanıklı
Geçmezdi hiçbir kötülüğün
Yanından yakınından

Baktım sekaklara düşmüş
Adını haykırıyordu
Diri diri yakılmış
Oğlunun ardından

Halkının düze çıkması yolunda
Caliarını veren geağlerin
Acılarını büyütürdü bağrında
Ağıtlar yakardı gün germeyenlere
Şarkıları unutmuştu
Tepeden tırnağa
Keder yumağıydı anam

Savrulunca çocukları dört yana
Dağıldı ocağındaki düzen
Dayanamadı yorgun yüreği çekilere
Göçtü gitti dünyadan sessizce
Ne bir mutluluk gördü ömründe
Ne de gülebildi yüzü
En çok da budur insanı üzen

Mehmet Aydın

Baharın Gücü

Yeni dostlarla donandı sofr
Yemyeşil bir çimenin üstünde
Hışırıyor ağaç yaprakları tepemizde
Kuşlar cıvıldaşıyor çitler boyunca
Kadehler kavrılırken birer birer sağlığa
Bir çocuk sevinci yayıldı ortalığa
Kırıldı tekdüze yaşamın beli
Unutuldu günlük yaşamın tasaları
Gölgelendi geçmişteki
Sürüp giden tartışma sayfaları
Herkes yetinip kendine döndü kurtuldu
Kaskatı kurallar ve söylemlerden
Yenilip içildi eğlenildi
Felekten tatlı bir gün çalınmış oldu
Buğulu özlemler girdi araya
Sınırsız büyüüne mutluluğun
Götürüyordu bizi

Mehmet Aydın

Başığmeden

Nedir bu boğuk sesler
Bir bezginlik yayılıyor çevreye
Kuru ayazlar girmiş
Sıcak ilişkiler arasına
Silinmiş mavi düşler
Gerçekler ayaklar altında
Göklere tırmanmış geçim derdi
Başını kaldırıyor yitik umutlar
Gene de çit yok bekleyişlerde
Sarargın
Eski tanıdık yüzler geçiyor önümden
Ay şimdi tepemde
Dağılıyor dağların ovaların uykusu
Seyrediyor o
Kaynaşan içten içe kargaşayı Dil kirlenmiş
Düşünce kirlenmiş
Rafa kaldınlmış güven duygusu
Öyleyken
Canımızı dişimize takıp
Kurtulma savaşımı verneliyiz
Başığmeden
Günün boğazlaşma akışıyla
Sömürüyü çıkarları yalanı
Silip süpürİmeyi öngören hiçliğin
Katkısız sevgilerle barışın
Salt engin egemenliği için

Mehmet Aydın

Boşuna

Adamın sağlığı sallantıda
Sabırsızca yekinir
Şıyrılıp kurtulmak için
Üzerind kök salmış
Üstleri küllenerek kanayan
Baş döndürücü
Yığınla kötülüklerden
Çalıp çırpılmış bin bir düzenle
Yemiş yutmuş geçmişte
Ne yaşından ne başından utanmış
Devlet malı yurttaş malı demeden
Ün salmış ustalığında vurgunculuğun
Soludukça dağ gibi büyüyor
Duyuncundaki sırtan lekeler
Dökülüp birer birer ölüm döşeğinde
Gözlerinin önüne
Kaçmak istiyorsa da
Köşe bucak kirli istifçiliğinden
Ne var ki çırpınmaları
İç çekmeleri ve çabaları
Şimdi hepsi yanıtsız
Hepsi de umutsuzca boşuna

Mehmet Aydın

Eğitimin Balkıyan Gücü

Onarmaaya çıktım var gücümle
Sarsıntıyı besleyen engelli yolları
Gülmesi için yüzleri tüm insarılının
Yapmacık ilgiler kol geziyordu ortalarda
Dağıttım her türlü sislerin perdesini
Yırttım başlara çöken alacakararılıkları
Yürüdüm üstüne üstüne
Çelme takarılalarla düzmece seslerin
Bir çıkış yolu aradım fırtınalı çaprazlardarı
Süpürdüm kötölükleri kör kuyulara
Katıldım her boydarı çocuklarla gençlerin sevincine
Yaslandım kürsüme geniş bir solukla
Eğitimin köklü aydınlık gücüne

Mehmet Aydın

Gençlik Esintileri

Kentte yazdan kalma bir gün
Yapayalnızdım
Koşan genç bir kızın
Taze ter kokusu işledi yüreğime

Koltuğunda kitaplar
Yarı çıplaktı kolları
Ha bire savruluyordu
Ters esen rüzgarda
Pileli etekleri
Uçuşan saç tellerine takıldı
Sahipsiz atlara benzeyen
Uçarı tedirgin gönlüm
Tutkulara yaslanıp
Tutsaklığa dönüştü
Bir süre sonra
O öyküsel büyü

Şimdi uzaklarda kaldı
Kısa soluklu geçmiş
Saçını başını yolar sık sık
Zorlandıkça anılar
Sönmüş tutuşan ateş
Bir uğultu derinliklerde
Süzülür düşler ülkesine
Eriyen iç ürpertilerle

Mehmet Aydın

Günü ve Geçmişi Solumalar

Nice diktatörler gelip geçti
Şu çatışmalı dünyadan
Kimi kendine yonttu kitabı
Kimi azılı bir insan kasabı kesildi
Boza pişirip halkının tepesinde
Arı soyluluk adına
Kutsal sayılan türlü dinler adına
Çiğnendi özlü ortak değerler
Çiğnendi insan onuru
İçte ve dışta ün yapmak için
Barışçıl yöntemler alt üst edilip
Çılgınlıklar sürüldü öne
İnsanlık kurtulamadı zulümden kandan
Tarih ders almadı daha
Günü ve geçmişi böyle kayıtsızca
Sık sık solumalardan

Mehmet Aydın

Haykıran Sen Ol

Sokaklar düzensiz bak
Dağıt korkuların akışını
Kısılmasın sesin
Kuru sıkıları ertele
Geç özgürlüğün kavşağını
Kaldır yumruğunu
Havada kalsın öylece
Kim getirdi bu karanlıkları ortaya
Savur onları bir çırpıda
Düşürme yere
Sar sarmala yiğitliği
Yok yaz döneği
Sürüklensen de sehpaye
Haykıran sen ol dünyaya

Mehmet Aydın

İnletelim

Bir zamanlar
Babanın oğula
Ananın kızına
Yüreklerini açar
Birlikte koşarlarmış geleceğe
Bulandırmış saldırganlar suları
Alabora olmuş dünya
Can derdine düşmüş insanlık
Yapısı bozulmuş doğanın
Türleri bozulmuş bitkilerin
Soyları tükenir olmuş
Kırlarda özgürce dolaşan
İrili ufaklı canlıların
Yeniden el ele verip
Daha fırsat geçmeden
Yarınları kurmaya koşmada
İnletelim gökyüzünü yeri
Ey yerkürenin
Her katmanından sahipleri

Mehmet Aydın

İnsan Nerede

Söyleyin insan nerede
Nerede insan
Büyük sözlerin arkasına gizlenmek
Değildir sanat ve söylem
Kirlenmiş hava
Kana bulanmış toprak
Parçalanıyor bedenler
IRAK'ta Kirli çıkarlar
Yeryağ için
Yanıyor dünya

Bakıyor yalnızca uzaklardan
Kaygısız gözlerle kitleler
Tı kanmış yaşamın damarları
Kapanmış kapsı yüreklerin
Yeni düzen uğruna
Canı çekiliyor umudun
Soğuk ışıklarla besleniyor
Çiy sarıya dönüşüp
Kardeşlik ilişkileri

İnsan arıyorum gün boyu
Taş kesilmiş yontular gibi İnsancıklar çıkıyor karşıma
Söyleyin insan nerede
Nerede özünü yitirmemiş
Güven dolu
O sıcak özgür
Güngörmüş insan

Mehmet Aydın

İşçiye Sesleniş

Neden sığınuyorsun sürekli
Hak aramada kaçakçılığa
Her yerde dışlanıp ötelenen
Emekçisin sen
Boş kalmış alanların bak
Senin tepkisizliğinden
Küresel sömürüyü sorgulama yolunda
Başka seçenekler boşuna

Paydos köleliğe
Paydos işsizlikle açlığa
Silkin üstündeki eğretiliği
Bilinci kuşanıp kendini bul
Çoktan can çekti
Korkuyu ve baskıyı örteleyen sosyal devlet
Can ekşti anamalcı nurlu ufuklar
Kimlerin elinde boyattı
Yaşamın durgunluğu
Kapkaçlık tırmanırken doruklara
Kısıtlanırken sesleri yığınların
Tepende gece gündüz demeden
Ötüyar pervasızca
Yırtıcı ve uğursuz baykuşlar

Mehmet Aydın

Kimsesiz Bir Çocuğun Sevinci

İlk kazancımla bir otelde yattım
Uzandım yatağa sere serpe
Açtım penceresini ardına kadar
Çektim havayı ciğerlerime dolu dolu
Yaslandım koltuğa krallar gibi
Oh be dedim
Kıraç tarlalarla kuytu eşikler
Kirli hanlar artık gerilerde kaldı
Sardım bedenimi patiska çarşafılara
Koydum başımı pamuk yastığa
Şıgamadım kabıma gizli sevinçten
İşe ve aşı kavuştum sayılır sürekli
Çalışma kapıları açılınca önüme
Dingin sularda kulaç atıp
Bükeceğim bileğini üvey yaşamın
Sesimi yükselterek öfkeyle
Ezikliğine inat yazgımın
Karşısına çıkacağım
Hep bundan böyle

Mehmet Aydın

Okudum

Dışarıda gök gürültüsü
Uzandım pencereden
Doğayı okudum

Duvarıda kadın tablosu
Süt beyaz.
Tuttum çıplaklığını okudum

Pusette uyumuş bir bebek
Tertemiz sular gibi
Eğildim tazeliğini okudum

Bahçede badem iekleri
Kokular saçıyor havaya
Odama sinen baharı okudum

şarkılar geliyor kırık ve yanık
İnsanın içine işleyen
ırpınan ezgileri okudum

Bulutlar birden yere sarktı
Sokakta adımlar sıklaştı
Koşuşan adımları okudum

Yanmkalmıştı kitabım
Akllm sıkışık rafa takıldı
Kavrayıp sıkıca onun / ışlıtlarını okudum

Mehmet Aydın

Önce Uyandır

Sus ey kalbim
Zorbalıkla sömürünün
Yangın yalımları savrulurken
Ezilgin / suskun halkların üstüne
Yan çiziyor besleme şairler
Akan kanları görmezden gelip
Sudan sanatçılık oyunu
Şan şöhret adına

Boğuldu için için dört yanda
Korkulu körlüklerde
Çocuklarla kadınların sesi
Yiğitler hoyratça atılmış dipsiz kuyulara
Anıları yayılır çürüklerde
Çoğaldıkça tasalarım
Açılıyor göz göz yaralarım

Kentler ocaklar yıkılırken
Açtım dirençle özgürlüğe açılan pencereyi
Dindirdim göklere yükselen çığlıkları Işıklar toplama yolunda
Ayaklandırımdım türküleri
Ağartmak için uzayan geceyi

Bağışlayanam soğuk bakışlarını
Çıkar dansıyla ovnayanların
Fırtınalar kaplarken ufukları
Ateşe itilirken insanlık
Sus ey kalbim
Önce uyandır sarsarak
Şu körleşmiş dünyayı

Mehmet Aydın

San

Ezgilerini avuladım sarsıla sarsıla
Yoğun geçen bir sevinin
İnildedİ toprak çırpındı yaprak
Burçak burçak tere kesti göğüsler
Domur domur çiçekler açtı ergiden
Yıkıldı örölmüş duvarların yapısı
Dünyanın dışına kaydı çizgiler
Yayla suları aktı köpük köpük
Diplerden doruklardan
Dağıldı düşlerin fildişi sarayları
İki yanı biçilmiş ayırlar
Uzanıp yürücüü kıvrıla kıvrıla
Altın koyaklarla buluşmaya

Mehmet Aydın

Savrulan Sevgi

Uzamasını istemiştik sonsuza değin
En u noktasında buluşmanın
Düşlerin dokusunu işleyerek
Sen görkemli yaşamın
Peşine düştün ua savrula
Başıboş benliğini zorlayarak
Koca bir dünyayı alt üst ettin
Boğuldu kaynağında kendi sesin

Mora kesti mutluluğumuz
Yetmedi siğ sular beklentilerine
şaşkınlıklar sardı çevremizi
Elden uçurdu kayarak
Havalarda boğ yatıp
Limanlara sığmayan tutkun
Dağıttı
Gözlerden uzak
Sessizce beslenen
Kutsal sevgimizi

Mehmet Aydın

Savur Beni

Acının kanatlarını kırma yolunda
Savur beni ey rüzgar savur beni
Götür en tekil yalnızlıklara
Bir adım ötesi kara gece olan
Sevgi susuzu kadınlara
Küllenmiş yaraları sarma peşinde
Kınsın çemberi yazgının
İşildasın uçuşan bulutlarda umutlar
Akşam serinliği vursun yüzlere
Bir ucu sevince çıksın ırmakların
Masmavi türkülere dönüşsün ağıtlar

Kızıl güneş boyun eğmiş dağlara
Koyaklar kararıyor sessizce
Ağaçlar yalayıp yutuyor- tozlar
Solgun çiçeklerse tedirgin
Soluk soluğa şuracıkta
Dünya yol alırken tersine
Körleşmiş yürekleri arıtmak
Durdurmak için her şeyin yağmalanmasını
Savur:beni ey rüzgar savur beni
Zehir-zıkkım karanlıkların üstüne

Mehmet Aydın

Sevdaya Yolculuk

El attım yaşamın büyölü derinliğine
Dur durak bilmedi bedenim ve beynim
Açlığını hiç gideremedim
Doyumsuz ruhu:mun
Aylar günler akarken boşlukta
Kabuk bağlar derin yaralarım
Gün geçip de
Unutulanları andıkga zaman zaman
Uç verir duygular ve duyarlıklarım
Dumanlanırken gitgide görtüntüler
Yankılanır içimde
Ağıtlarla türkülerin ezgileri
Ürpertiler şahlanır
Ateşler sarar çevremi
Dili tutulur nesnelerin
Soluğu daralır düşlerin
Kulağı tırmalarken bir uğultu
Buğulanır inceden inceye
İlk gençlik günlerinden kalma
Sevda dolu
çarpıntılı gözyaşları

Mehmet Aydın

Son Söz

İşte gülün çağı geldi
Uykunun yorganını
Attı üstünden varlıklar
Dudaklar gülümsemeyi
Sözcükler ısınmayı öğrendi
Renkler yayıldı kırlara
Koşu atları sanki
Atılan her adım
Soyundu kadınlarla kızlar
Aklın damağı kamaştı

Yasemin kokuları geliyor
Ara sokaklardan
Su ateşle barıştı
Rüzgarsa binip gitmiş atına

Gördüm ki son sözü
Yalnızca sevda söylüyor

Mehmet Aydın

Sözün Gücü

Sözü dövüyorum örste
Bir altın varak oluyor
Bir çelik
Atıyorum onu kızgın fırınlara
Yanıp pişerek karşıma çıkıyor
Elinden tutuyorum sözün
Salıyorum orta yere
Eritiyor kaskatı taşı
Isıtıp tipili havaları
Denizleri kaynatıyor
Usulca koluna giriyor varlıkların
Taç oluyor başlara
Gül satıyor pazarlarda
Kral kraliçe olup
Dil döküyor uyruklara
Işığa çevirirken kitapları
Kanatlı aşkân besliyor sürekli
Taht kuruyor şarkılarda

Mehmet Aydın

Şarkıcı Kız

Perdeler açıldı birden
Dört yanda ışıklar
Patladı dalga dalga
Gece yarıldı gövdesinden
Süzülerek şarkıcı bir kız
Elinde mikrafonuyla
Yarı tüller içinde
Usulca sahneye kayd
Salındı kuğular gibi
Uçar gibi sekti ve kıydaladı
Gülüşler saçarak çevreye
Başladı şarkısına
Sarkıttı dağınık saçlarını
Çıplak omuzlarına

Sesini çalgıların
Derin ezgilerine kattı
Yayıldı şarkıların büyüğü
Kilitlenmiş bakışlara
Gönüller kanatlandı
Anıları herkesin
Havada uçuşuyordu
Şerpti son şarkısını sahneye
İnce yapılı şarkıcı küçük kız
İçeriği kırık ve boğuk boyutlu
Perdeler indi
Çınladı çalgın kalabalıkların
Alkışlarıyla salon
Arkada ise şarkıcı kız
Gözyaşı döktiordu
İçin için
Kurtaramadığı annesine
Bir yıl önce
Açlıktan ölen

Mehmet Aydın

Şiire Yürümek

Çiğ yavanlığı besliyor boşluk
Şiir nazlı sığınağım benim
Ona koşarım ruhum üşüdükçe

Koca evreni kaplar gücü
Tersyüz eder devinen nesneleri
Toplar avucuna sığdırır enginleri

Ağlayanla ağlar gülenle güler
Güle dönüştürür yaklaşınca dikenleri
Çeler katı aklı kimi zaman
Yayarak ışığını deler yerleri gökleri

Her bakışa davranışa yansır
Örselendikçe kaynar kanı
Karanlık köşelerinde bulur
Kendisini duyan insanı

Akan sular durur onun dilinde
Açar gönül gözlerini dilediğine
Çağları buluşturur bir günde
Şevgi dolaşır çalkantılı büyülü benliğinde

Mehmet Aydın

Şiirselliğin Yitimi

Kentlerin kaynaşan pazarlarına yöneldim
Yazık ki yollarım
Çıkamaz sokaklara düştü
Bitti gün
Bitti gece
Zaman bir su gibi akıp gitti
Ellerimi bir tanıdığa uzattım
Havada kaldı nedensiz
Sıcak ilişkiler bitti
Usuma üşüşüyor bin bir sorun
Ayaza kesmiş dünya
Kanarken için için
Onultucu güler yüzlü
Etkili sözler bitti

Durmadan kararıyar gözler
Tozdan dumandan
Yüze çıkıyor gizli gizli
Karşılıklı horlanışlar
Parıltılı aydınlıklar bitti
Bakındım sağa sola
Kuraklık sarmış ortalığı
Egemen ağızlara dilsizlik
Gelip oturmuş
Kırağı çalınca şiiri
Dayanamadım
Ben de bittim

Mehmet Aydın

Şimdi Artık

Gittin
Bakakaldım kapının arkasından
Ayak seslerini yankılıyordu
Ölgün günbatımı
Dayanılmaz ayrılığa bırakıverdin kendini
Hangi yücelik duygusu çekti seni çırpıntılı yüreğim
Nasıl dayanacak bu gidişe
Yazık ki arkanda
İçin için yanıp tutuşan İnceliğin kaldı geride
Gülkurusu parıltın Işıtıyor sessiz odamı hala
Nasıl bir bilinmezlik
Burgacına düştün
Arıyorum seni her an
Esildi yüreğim
Soluk soluğa kaldı içim
Şimdi artık
Yoktur onu donatan

Mehmet Aydın

Taa Orta Yerine

Apansız yolculuğa çıkıyorum sensiz
Düşlerin saydamlığında yitiyor anılar
Kanımın çılgın atışını duyuyorum
Gelip saplanıyor içimi ısıtan gülüşün
Yüreğimin taa orta yerine

Elinden tutuyorum kimsesiz bir çocuğun
Açlığını ve ezikliğini sezdiriyor bana
Ruhumu sarıyar koca bir karabasan
Acı çeken yüzü oturuyor çizgi çizgi
Yüreğimin taa orta yerine

Kalksın istiyorum yalanlar dolanlar
Gözücü görüntülerle dolsun yurdum
Kimseler bulandırıp kırmasın aynaları
Sızıyor düşüncelerin çıplak ve tutsak rüzgarı
Yüreğimin taa orta yerine

İşsizler umarsızlar alıyor çevremi
Harlı ateşler kaplıyor bedenimi
Gururu kırılıyor uygarlığın sanki
Buz gibi soğuk bakışlar yöneliyor
Yüreğimin taa orta yerine

Mehmet Aydın

Uzaklardan Bezekli Yaşayış Dayatması

İçi çürümüş insanlar dolaşıyor
Tüketim pazarı bulvarlarında
Dünler geride kaldı dostum
Nano besliyor gelecekleri
Korku düş abartılar el ele
Yönsüz istekler zorluyor
Yılların beklentilerini
Karmaşanın ucu kirli devinim
Sisleri çağırıyor çok kanatlı rüzgar
Çılgınlığın notası sarhoş
Çileden çıkmış uysal kadınlık
Başları döndürüyor büyüsel saptırmalar
Dört duvar arasında kalmış
Bayındır düzenli yaşam
Karanlık tünellerde
İş kovalıyor babalar

Boyundan büyük düşünceler taşıyor
Ciliz sırtlarında
Umutsuzca gençlik
Patlayıp dibe vurdukça sırttır çelişkiler
Sürgit sanallık doğallığı iteler
Yarınlara şaşı bakıyor çocuklar
Daha haberleri yok aktan karadan
Kuşku bulutları sarmışken gelecekleri
Bozbulanık ırmaklar geçiyor gümbürtülerle
Şu kırılğan yaşlı dünyadan

Mehmet Aydın

Uzaklardan Sesleniş

Düşün beni:
Bileklerime kelepçeler vurulsa
Tıkansa da yollarım
Koşarak geleceğim sana

Tufanlar çökse de başıma
Vız gelir çok yönlü
Görünmez tehlikeler
Ayak bağı olur bana
Senden başka her şey

İşkence oldu artık umut
Nisan yağmuru olup
Yağmak isterim toprağına / unutma
Düşün beni...

Ant içip paylaşmıştık yazgıyı
İkimiz bir dünya iken
Gençliğin alevli coşkuları
Sarmışken bedenleri
Nasıl yaşarız ayrı ayrı...

Yıkıldı çevre yıkıldı dünya
Kül olur ölüm savrulurdu uslardan
Yeni türkülerle sakın avutma kendini
Düşün beni düşün / unutma...

Mehmet Aydın

Yalnız Ağaç

Toprağın yüreği atar
Devinir tohum
Gezinir yamaçlarda yeşillik
Titrer ışık
Bulutlar kucaklaşır
Sert kayalarla
Serilmiş bir halıdır yaşam

Uzatmış herkese ellerini bahar
Yürüyor doğada
Yanar kır çiçekleri
Yutar parıltılı yolları
Uzayıp giden arabalar
Ekinler tırmanır tarlaları
Çırpıntılı yankılar
Yayılır ufuklara
Kuşlar tanıtır kendini ormana

Tek başına bir ağaç ağlar tepede

Mehmet Aydın

Yarınlara Dokunmak

Yorulдум
Nerededir yolcuların durağı
Tut elimden
Götür beni denizlere
Güneşe vereyim benliğimi
Bulutlara götür beni
Susamıştır topraklar
Yeşersin bozlar
Çiğdemlerle nergislerde
Gülsün yüzüm

Düşler hesliyor olmalı doyumları
Bir ucu kanıyor zamanın
Gün eğilirken tepemize
Çılgın bir kuştur gönIüm
Boşluğa sürgün
Tanıdık yüzlere takılır
Yekinir boyuna
Uzun yolculuklar
Yordubeni
Gene de yarım kalıyor yaşam
Tut elimden

Mehmet Aydın

Yaşam göz kırpmıyor

Işıktan bir ses
Sesten bir ışık sızıyor
Duygu kanatlanmış masmavi
Sezgi kulaç atıyor habire
Us sınırını zorluyor geleceğin

Dağlar tepetaklak karşıda
Çevrende pinekliyor bulutlar
Kuyuya düşmüş güneş
Poyraz güneşi suluyor inceden

Tarlada dört dönüyor traktör
Uzayıp çınlıyor bir metal
Yerinden doğrulamıyor yan yatmış bir ağaç
Sarp yol boynuna dolanmış bir şöförün
Avını kovalıyor çıldırmış bir kartal

Şurada duvar dibine çömelmiş bir yaşlı
Çok uzaklara bakıyor boşlukta
Ağlıyor mu gülüyor mu belli değil
Oysa zaman akıp gidiyor önünden
Yaşam göz kırpmıyor herkese
Kimilerine gür kimilerine kısık

Mehmet Aydın

Yurda Sesleniş

Nasıl düştün bu durumlara
Benim tapılası yurdum
Düşman dişlerini gösterirken yer yer
Yabana el sallıyor boyuna
İçimizdeki entellerle beyin yoksulları
Seni acılara saldı kimileri
Nasıl kurtulacaksın çaprazlarından
Bağında ve tepende hora tepenlerin
Bir yanda kara düşünlü vurkırcılar
Öte yanda köpük particileri
Toprağın kurumuş yanıyor ormanların
Yarana merhem olamadık
Yanıyor içimiz kuruyor kanımız
El ele vermiş de yürüyorlar
Çiğneyip halkın öz değerlerini
Soros'un çocuklarıyla
Eli kanlı emperyalizmin
Gözü dönmüş uşakları

Mehmet Aydın